

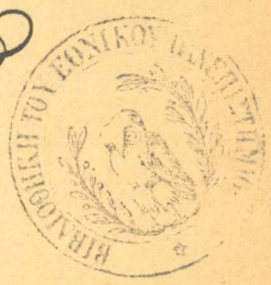
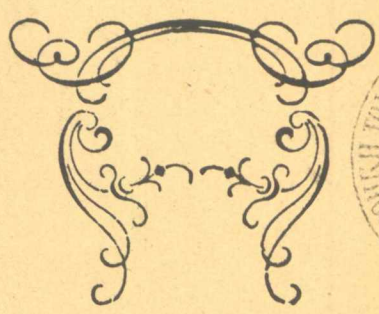
F.951 P.M.C.

ΦΥΛΛΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

173 κ.ν.φ. 204

27 Kary

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ
ΤΩ ΜΕΓΑΛΟΠΡΑΓΜΟΝΙ ΑΝΔΡΙ
ΙΩΑΝΝΗ, ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΕΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

—ο—
 Ἐτησίᾳ Δραχμ. 3.
 Ἐξάμηνος » 2.
 Τρίμηνος » 1.
 Ἐξωτερικοῦ εἰς χρυσόν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΚΕΦΑΛΑΣ

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Α

139 -ΟΔΟΣ ΔΙΟΔΟΥ -139

—ο—
 Τμητὴ ἐκάστου φύλλου
 λεπτά 15.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1902.

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

—ο—

ΜΕ νέας ἐλπίδας καὶ ἰδέας, ὑπερήφανος ἡ «Φυλλίς» ἀναλαμβάνει τὸν ἀγῶνα τοῦ δευτέρου ἔτους. Κατηγορίαι, ἐπιβουλαί, καὶ διάφορα προσκόμματα τὰ ὅποια εἶχεν ἐπιπροσθοῦντα κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος οὐδὲν ἰσχυσαν ὅπως ἀνακόψωσι τὴν πορείαν τῆς· εἰς ταῦτα πάντα ἀντετάσσοντο τὰ φιλόμουσα τῶν συνδρομητῶν τῆς αἰσθήματα καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ φύλλου ἀγάπη αὐτῶν.

Σήμερον ἡ «Φυλλίς» οὐριοδρομοῦσα εἰσέρχεται εἰς τὸ Β' ἔτος καὶ φιλομειδῆς ὡς πάντοτε χαιρετᾷ εὐχαριστώσα τοὺς εὐγενεῖς ὑποστηρικτάς τῆς. Ἀναλαμβάνουσα δὲ τὴν σάλπιγγα τῆς προσκλήσεως καλεῖ ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς πᾶσαν εὐγενῆ καρδίαν, ὅπως ταχθῇ εἰς

τὸ πλευρόν τῆς καὶ μετ' αὐτῆς ἐν τῷ πεδίῳ τῆς φιλολογικῆς δράσεως ἀγωνισθῇ.

Τὸ σύνθημα ἔστω ἐν τῇ ὑποστηρικτῇ ῥίξει ἡ τελειότης. Διὰ τοιοῦτου συνθήματος ἡ «Φυλλίς» διαδιδουμένη ἀνὰ τὸ φιλόμουσον Πανελλήνιον ἔχει δι' ἐλπίδος ὅτι θέλει καταστῆ ἀνταξία τοῦ φιλολογικοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀρίζοντος.

Ὅθεν ἡ εὐγενὴς ἰδέα ὑφ' ἧς ἐμφορεῖται πείθει αὐτὴν ὅτι θὰ ἔχη ἀθρόους θιασώτας. Καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐπ' αὐτῶν ἐρεϊδομένη προβαίνει εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, εἰς πολλὰς καινοτομίας καὶ πρωτοτυπίας νομίζουσα ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ μόνον ἀντάλλαγμα ἀνθ' ὧν οἱ εὐγενεῖς ἐργάται τῆς διαδόσεως τῆς «Φυλλίδος» ὑπὲρ αὐτῆς ἐπραξαν.

Μεθ' ὑπολήψεως

Ἡ Διεύθυνσις.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Εἰς τὴν συνοικίαν Epinettes τῶν Παρισίων γυνὴ τις μόλις 32 ἀριθμοῦσα ἔτη ἔτεκεν 4 τέκνα. Τὴν πρῶταν ἢ δυστυχῆς γυνὴ κατελήφθη ὑπὸ σφοδρῶτων ἀλγηδόνων, εἰς τὰς κραυγὰς τῆς ὁποίας προσήλθον οἱ γείτονες καὶ ἡ μαῖα τῆς συνοικίας, ἧτις τὴν ἐβοήθησε εἰς τὴν γέννησιν τοῦ πρώτου τέκνου. Ἡ μαῖα βλέπουσα τὴν θέσιν τῆς λεχοῦς προσεκάλεσε τὸν ἐκεῖ Κεφαλήνα καὶ διαπρεπῆ ἰατρὸν κύριον Μπαράγκαν ὅστις ἐξήγαγε δύο ἀκόμη κοράσια· καὶ τὰ τρία εἶχον γεννηθῆ νεκρά. Τὰ δύο ὅμως τελευταῖα κοράσια, ἐντελῶς ἐσχηματισμένα, ἦσαν στεροφυάγα ἤτοι ἠνωμένα κατὰ τὸ στέρνον, ὅπως ἦσαν αἱ δύο Ἰνδιάναι Ῥαδίκα καὶ Δωδῖκα. Μετὰ 5 ὥρας περίπου ἡ λεχὼ ἔτεκε καὶ τὸ τέταρτον θῆλυ, ζῶν καὶ ἔχον βάρος 2 1/2 λιτρῶν.

Τὸ ζήτημα ἐὰν οἱ φοιτηταὶ οἱ μὴ παρακολουθήσαντες τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς ἐπιτρέπεται νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις, ὑποβληθὲν εἰς τὸ νομικὸν συμβούλιον ἐλύθη ὑπὲρ αὐτῶν. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ὑπεστήριξεν ἀπ' ἐνὸς μὲν τὴν μὴ ὑπαρξῆν πραγματικῷ Ἀκαδημαϊκῷ γυμναστηρίου ἀπ' ἑτέρου τὴν μὴ σπουδαιότητα τοῦ μαθήματος τούτου διὰ τοὺς φοιτητάς.

Γενομένης συνεδριάσεως τῆς Ἱατρικῆς Ἐταιρίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος μηνὸς περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιδημίας τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ὁ κ. Καρδαμάτης ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ βαρεῖς τινὸς ἐπιδημίας ἀλλὰ περὶ τῆς συνήθους κατ' ἔτος τοιαύτης. Κατόπιν δὲ ὁ κ. Καρδαμάτης ἐβεβίωσεν ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ 1885 ἐμφανιζομένη ἐπιδημία δὲν θὰ παύσῃ ἐὰν δὲν ὑδρευθῶσιν οἱ ὑπόνομοι. Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ἰατρῶν ἐστία μικροβίων διὰ τὴν νόσον ταύτην εἶναι καὶ τὰ λαχανικὰ διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ βροχαὶ παρασύρουσαι διαφόρους ἀκαθαρσίας ἐναποθέτουσι ταύτας ἐπὶ τῶν λαχανικῶν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πανηγυρικῶς ἐ-

διδάχθη ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς σκηνῆς ἡ θαυμασίη τραγωδία «Σαπφῶ» τοῦ κ. Κάλαιοθάκη. Διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς Σαπφῆς, τοῦ μικροῦ τούτου ἀριστουργήματος ἐν τῷ στενῷ ὀρίζοντι τῆς δραματολογίας μας, ἐνεκαινιάσθη τὸ Βασιλικὸν διότι ἡ Σαπφῶ εἶνε τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ἔργον ἢ πρώτη ἑλληνικὴ τραγωδία δι' ἧς ἐγκαινιάζεται τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν θεάτρον μας.

Μὲ τὸ πρῶτον ἀνοιγμὰ τοῦ Βουλευτηρίου μας εἶχμεν καὶ τὰ πρῶτα ἀνοιγμὰτα... τῶν κεφαλῶν τῶν κ. βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠρέσθησαν εἰς τὰς μεταξὺ των ὕψεις, ζυλίσματα καὶ λοιπὰ, ἀλλὰ καὶ τὴν τράπεζαν τοῦ ἀγιασμοῦ ἀνέτρεψαν καὶ τὰ ἄμφια τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἔσχισαν καὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἐρριψαν χαμαὶ καὶ ἐπάτησαν!

Δὲν ὑβρίζουν τόσον τὸ εὐαγγέλιον οἱ μεταφρασταὶ αὐτοῦ, ὅσον ἐκεῖνοι ὀττινες κωκῶπι καὶ περιφρονοῦντες καταπατῶσι τοῦτο!

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία φθίνει καὶ ἀναπτυσσομένη ἀνά τὴν Μεσόγειον. Τὸ εὐφρόσυρον τοῦτο ἄγγελμα μας ἔδωκεν ἡ στατιστικὴ τοῦ παρελθόντος μηνὸς οὕτω π. χ. εἰς Θεσσαλονίκην κατέπλευσαν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα πλοῖα φέροντα Ἑλληνικὴν σημαίαν 39 ἐπὶ τοῖς ἐκπτόν, εἰς δὲ τὴν Σμύρνην 32 0/0.

Ὁ κ. Γ. Κωτσάκης τὸν ὁποῖον διακρίνουσι τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματα, ἀπεφάσισεν ἵνα ἰδίᾳ δαπάνη ἀνεγείρῃ εἰς τοὺς φιλέλληνας Μιχζήνα Φαβιέρου καὶ Δε-Ριγνῶ ὠραῖον μνημεῖον ἐν τῷ Ζακπείῳ. Λαμπρὰ ἰδέα.

Μεγάλην τιμὴν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Παιεπιστήμιον περιποιεῖ ὁ ἐν Παρισίοις τελειόφοιτος αὐτοῦ κ. Α. Μπαρῆτος, ὅστις δημοσιεύει διακρίσεις καὶ περισπούδαστους ἰατρικὰς μελέτας. Ὁ νεαρὸς οὗτος Ἀσκληπιάδης ἀπολαύει μεγίστης φήμης ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτεύουσῃ· ἔχει τιμηθῆ δὲ ἤδη διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς Κἀδίξ τῆς Ἰσπανίας διοργανοῦται φιλαν-

θραυτικὸν παζάρ ἐν ᾧ πλὴν τῶν ἄλλων ἐζητήθησαν πρὸς ἑλθεῖσιν πρὸς τῶν διαφόρων μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ κόσμου χειρογράφα ἐπὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων. Τοιαῦτα δελτάρια ἀπεστάλησαν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ εἰς τὸν διαπρεπῆ μουσουργόν μας κ. Δ. Λαυράγκαν· ὁ κ. Δ. Λαυράγκας ἀπίστευτε τεμάχιον μουσικῆς ἐκ τοῦ μιλοδράματος «Δύο ἀδελφοὶ» καὶ τοῦ «Πεντάθλου» παιχθέντος κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας· εἶνε δὲ πολὺ εὐχάριστον τὸ τριούτον καθ' ὅσον ἀπεδείκνυται ὅτι τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων μουσουργῶν ἐν Εὐρώπῃ εἶνε γνωστὰ. Μάλιστα.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

Ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ μόδα.

Τῆς μὲν πρώτης δημιουργοῦς εἶναι ὁ Θεὸς, τῆς δὲ δευτέρας αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰ παλτά, ἡ γούνες, ἡ φανελλαις ἔχουν τὴν ἐποχὴν των.

Ὁ Θεὸς στέλλει τὸ χρῶμα διὰ νὰ φορεθῶν αὐτὰ, ἀπ' αὐτοὺς ποῦ ἔχουν ἐννοεῖται. Ἄλλὰ καὶ ἂν ὑποθεθῆ ὅτι ἔχουν μόνον αὐτὰ βεβαίως δὲν θὰ τὰ ἰδῆτε τὸν Ἰουνιον περιφερόμενα εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τοὺς κατόχους των, οἱ ὁποῖοι θὰ προτιμοῦσαν καλεμπίαρ χράπικην διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὁμοιοῦς.

Ἐπίσης δὲν θὰ ἀκούσῃτε κατὰ Ἰανουάριον τὸν μανάβην νὰ διαλαλῆ σταφίλια καὶ ντομάτες, οὔτε τὸν Ἰουνιον σέλινα, ἀπλοῦστατα διότι δὲν ὑπάρχουν.

Ἄ ὦμη καὶ τὰ διάφορα χρώματα καὶ σχήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει διὰ τῆς μόδας ὁ ἀνθρώπος· εἶναι ἀνάγκη χρηματιστικὴ καὶ κομφοποιητικὴ.

Ἐπὶ τέλους παντοῦ βλέπει κανεὶς τὴν ἀνάγκην νὰ γίνωνται εἰς ὀρισμένην ἐποχὴν αὐτὰ ἢ ἐκείνα.

Ἄλλὰ δὲν βλέπομεν πούθεν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀκολουθῆ μόδαν ἢ φιλοσοφίαν.

Ἐννοοῦμεν φιλοσοφίαν καὶ ὄχι δημοσιογραφικὴν χρονογραφίαν.

Διότι ἡ χρονογραφία ἀκολουθεῖ ἐποχὴν τρέχουσα πίσω ἀπὸ τὸν ἀπονητὴν τοῦ παντός Ἡ-

λιον· ὅταν προβάλλῃ ἐλευθερὸς μέσα στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνος, ἢ ἀκολουθεῖσα τὴν ἀνίμψην τοῦ Βερρᾶ Χιόνα· ὅταν ἐπισκεπτομένη ἡμᾶς μᾶς κοκκινίξῃ ὅσῃ παντζάρι τὴν μύτην, ἢ ἐξυμνοῦσα τὴν κεινερητικὴν βροχὴν διότι καταπίπτουσα ὠφελεῖ τὰ ρακανάκια καὶ ξεπλαίνει τοὺς δρόμους καὶ... τὰ βαμμένα μουστάνια.

Αὐτὴ λοιπὸν ἔχει τὸν λόγον τῆς νὰ ἔχῃ τὴν ἐποχὴν τῆς.

Ἄλλ' ἡ διηγηματογραφία ποῖον λόγον ἔχει; Περὶ αὐτῆς προλαίπει.

Εὐρισκόμῃθα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων. Ἡ φαντασία τῶν διηγηματογράφων κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὅπως καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἀναστάσεως εἶναι εἰς ἐνέργειαν διὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο ἢ Λαμπριάτικο διήγημα.

Καὶ γράφονται κατὰ ἑκατοντάδας κομμουνὰ ἕλα στὸ ἴδιον ἀχνάρι.

Ὁ τόπος. Τὰ νησιά. Καὶ νησιώτες φυσικὰ οἱ ἦρωες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον,

Ταξειδεύει ὁ πατέρας, ὁ ἀδελφός, ὁ ἱεραστής, ὁ σύζυγος.

Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐστῆς τῶν Χριστουγέννων ἢ τῆς Ἀναστάσεως γίνεται γνωστὸν ὅτι τὸ πλεῖστον καταποντίσθη αὐτανδρὸν καὶ οἱ ταξειδεύοντες εὐρίσκουν τὸν θάνατον εἰς τὰ «ὕγρα βασιλεία τοῦ Ποσειδῶνος». Καὶ θρηνοί, κλαυθμοί, καὶ ὠδυρμοί.

Καὶ κατάρεις ἐπὶ τὴν «λεβεντοπνίχτρα θάλασσα.»

Καὶ... «Νὰ ἔχῃ ἕνα εἰχτυ ἐλόχρυσον ἐπὶ τὴν θάλασσα ριγμένο. Νὰ πῖαναν τὸ κορμάκι σου τὸ θαλασσοδαρμένο.»

Καὶ ἐνῶ κλαίνει τὰ παιδιὰ τὸν πατέρα, ἢ σύζυγον τὸν ἀνδρα τῆς, ἢ ἀρραβωνιαστικὴν τὸν καλὸν τῆς, ἢ χήρα τὸν δικό τῆς — Λάθος. Ἡ χήρα δὲν κλαίει ἄλλον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τῆς, — ἀνοίγεται ἢ πόρτα καὶ ἐμφανίζεται ὁ μαιρολογούμενος τὴν στιγμὴν ποῦ τὸ σημαντὸν σημαίνει ἢ τὴν Γέννησιν ἢ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ... καὶ αὐτὸς διηγεῖται πῶς μόνος ἐξ ὅ-

λων ἐσώθη παλεύσας πρὸς τὰ ἄγρια κύματα.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀχναρί.

Ἐχουν δὲ τόσκι πνιγεί ἀπὸ τὰ ναυάγια τῶν διηγημάτων ὥστε κατὰ τοὺς στενωτέρους ὑπολογισμούς αἱ Ἑλληνικαὶ νῆσοι θὰ εἶχον πενήκοντα ἑκατομμύρια κατοίκους ἂν δὲν τοὺς ἐπνιγαν εἰς διηγηματογράφοι, ἐνῶ τώρα ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ μόδα τῶν Χριστογεννημάτων καὶ Λαλπριάτικων διηγημάτων, τὰ δυστυχισμένα νησιὰ μας θὰ μείνουν χωρὶς κατοίκους.

Ἡ Κυβέρνησις ἂς λάβῃ τὰ μέτρα της ὅπως καὶ διὰ τὴν διὰ δυναμίτιδος ἀλειαν.

Ι. Δελικατερίνης.

Ε Λ Α

Ἐλα μ' ἐμὲ νὰ ζήσης,
Ἐλα σ' ἐμένα, φῶς μου,
Δὲν εἶπα αὐτοῦ τοῦ κόσμου
Ὅ,τι σ' ἐσὲ θὰ πῶ.

Εἶπα τρανὰ ἐδῶ πέρα
Στὴν παναρμόνιο λύρα,
Τοῦ πόνου τὴν πλημμύρα,
Τῆς γῆς τὸ βογγιτῶ.

Ἄφ' τῆ μεγάλης φύσι
Ἐχω γιὰ σένα κλέψει
Τὴν πλειὸ μεγάλην σκέψι,
Τὸν πλειὸ γλυκὸ παλμὸ.

Ἐσένα νὰ λατρεύω,
Νὰ τραγουδήσω ἔσένα,
Δὲν εἶπα σὲ κανένα
Ὅ,τι σ' ἐσὲ θὰ πῶ.

Στέφ. Μαρτζώκης

ΤΡΕΛΛΑ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ἡ κεφαλή του ὁμοιάζειν ὡς κυφέλη.
Αἱ ἰδέαι ὡς ἐσμὸς μελισσῶν κατέκλιζον τὸν νοῦν του.

Οὐδεμίαν ὁμῶς ἐξ αὐτῶν ἔγραφεν.

Ἐλάμβανε τὸν κάλαμον ἀνά χεῖρας, ἔγραφε ὡς ἡ τρεῖ γράμμα καὶ πάλιν μετ' ἀπογοητεύσεως ἐρριπτεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ἐν τῇ μετ' ἰδέῃ εὗρισκεν ὅτι πολὺ ταχέως ἐφόρευε τὸν ἥρωά του· ἐν τῇ ἐτέρῃ ὅτι ἡ τάδε σκηνὴ δὲν συνεβιάζετο μετὸν χαρακτηρὰ τῶν προσώπων ἐν τῇ τρίτῃ ὅτι ἡ ἥρωίς του δὲν ἔπρεπε νὰ δολοφονηθῇ· ἐν τῇ τετάρτῃ δὲν εὗρισκε κατάλληλον λεκτικὸν καὶ τέλος ἡ μία ἰδέα μετὰ τὴν ἄλλην κατῆρχοντο τοῦ κατωφλίου τῆς συνειδησεώς του.

Περίεπιπτον εἰς λανθάνουσαν κατάστασιν!

Καὶ ἐβασανίζετο ἐπὶ πολὺ ὁ συγγραφεὺς μας· ἤλλαξε στάσεις· ἐχειρηνόμει, ἐπρόφερεν ἀσυναρτήτους λόγους καὶ τέλος πάντων κατέληγε νὰ βίπτῃ τὴν γραφίδα του μετ' ἀπεγνωσεως ἐπὶ τοῦ ἀκαταστάτου γραφείου του...

Ἐβύθισε τὴν χεῖρα ἐντὸς τῆς πλουσίας κόμης του καὶ σιωπῶν ὑπέμενε τὴν πάλην τῶν ἐν τῷ κρηνίῳ του ἰδεῶν.

Μετ' ὀλίγον ὁμῶς ἠγέρθη ἤναψε ἐν σιγάρων καὶ ἤρχισε νὰ περιπατῇ παραφόρως ἐν τῷ γραφείῳ του πατῶν διαφόρους σημειώσεις καὶ διάφορα βιβλία τὰ ὅποια ἦσαν ἐρριμένα τῆδε κακίσει.

Εἶτα ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην.

Ὁ ἥλιος μόλις ἔδυνε τὴν στιγμήν ἐκείνην καὶ τὸν πτηνὸν ἤδη διευθύνετο εἰς τὴν νυκτερινὴν κατοικίαν του.

Ὁ καλλιτέχνης σύννευς ἐπὶ τοῦ ἐξώστου, ἐθαύμαζε τὸ πανόραμα τοῦ δύνοντος ἡλίου, ὄνειπόλει, ἐφαντάζετο ἴσως δὲ καὶ συνέγραφε διὰ τοῦ νοῦ του.

Ὁ κρότος ἐνὸς πτερυγίσματος τὸν ἀπέσπασε τῶν ἰδεῶν του.

Μία περισσότερὰ λευκὴ ἐπιχαρίττως εἰσέδυνε ἐντὸς τοῦ περιστερεῶνος της.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ ποιητὴς ἐσκίρτησε καὶ μεϊδιάμα πίνθους ἀπετυπώθη ἐπὶ τῆς καλλι-

τεχνικῆς μορφῆς του.

Εἰσῆλθεν ἐκ νέου εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ ἠκούσθη μονολογῶν.

Εἶμαι δυστυχῆς!...

Ἡ περισσότερὰ ἐκείνη ἐπηύξησε τὸν πόνον μου.

Διατί νὰ μὴ δύναμαι μετὰ τὴν ἀγνότητα τὴν ὅποιαν σημαίνει ἡ λευκότης της· καὶ μετὰ τὴν ἐνεργητικότητά μεθ' ἧς αἱ ἰδέαι πλημμυροῦσι τὸν νοῦν μου, νὰ γράψω ἐκεῖνο ὅπερ πλημμυρεῖ καὶ τὰ στήθη μου, τὴν καρδίαν μου, ὅπερ συκρατεῖ τὴν ζωὴν μου;

Καὶ μονολογῶν ταῦτα ἐφαίνετο κατεχόμενος ὑπὸ μεγίστης θλίψεως.

Σκεπτόμενος πλείοτερον ἤσθημιναι.

Ἦτο τῶ ὄντι μυστήριον ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος λάτρης τῆς καλλιτεχνίας.

Διὰ τῆς κατωτέρω ὁμῶς ἐπιστολῆς του ἐξηγούνται τὰ πάντα.

Καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην μετ' ὀλίγον ὡσεὶ ἐμπνευθεὶς ἔγραφεν ὡς ἐξῆς

Ἀγαπητή μου.

Ἡ ταχύπτερος καὶ κακὸβουλὸς φήμη ἐφθασε καὶ μέχρι σοῦ· τὴν ἐπίστευες καὶ ἔστειλες εἰς τὸ ἀνάθεμα τὸν ἐρωτὰ μου!

Τὴν ἐπίστευες καὶ μετὰ περιεφρόνησης.

Ἐγὼ ἀγαπῶ λατρεύω Ἐκείνην, ὡς καὶ Ἐσέ... ἀσυμβιβάστον, ἔ;

Καὶ ἐν τούτοις σὲ βεβαιῶ ὅτι ἂν εἰσχωρήσῃς εἰς τὰ θέλητρά της, ἂν ἐνοήσῃς ποῖαν ἐπίδρασιν ἔχει αὕτη ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν ποιητῶν θὰ τὴν ἀγαπήσῃς ἐξ ἴσου.

Διατί δὲν θέλεις ν' ἀναγνωρίσῃς ἀνεγνωρισμένην καλλονὴν;

Ἦθελα νὰ ἔχω συνθηροισμένην τὴν δύναμιν τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Ὁρατίου καὶ ὄλου τοῦ πλήθους τῶν ἐμπνευσμένων ποιητῶν ὅπως σοῦ τὴν περιγράφω.

Δὲν ἔχω αὐτὴν καὶ πάσχω!

Πολλάκις ἔλαβον τὸν κάλαμον ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ αὐτὸς δὲν εἶνε καλλιτέχνης· βαίνει ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀπλῶς ὅπως ἐκτελεῖται ἀναγκαστικὴν ἐργασίαν, δὲν πετᾷ, δὲν τρέχει, τοιοῦτον δὲν τὸν θέλω τὸν θραύω!...

Ἐφθασε μέχρι τῶν ὠτων σοῦ ὅτι ἐρῶμαι ἀλλήλων ἐπι αὐτῆν ἐργάζομαι, ἐπὶ αὐτὴν σι-

χυρογῶ, δι' αὐτὴν συνθέτω καὶ μετὰ ἐστέρησε τῆς ἀγάπης σου. Ὅποιά δυστυχία!.. θελήσας ν' ἀπεμακρυνθῶ αὐτῆς ἐγείνα περισσότερον πρὸς αὐτὴν ἐρωτότροπος· αἱ συνεντεύξεις μου μετ' αὐτῆς πολλαπλασιάσθησαν!

Τὴν ἐσπέραν περι τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐξέρχμαι εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ θαυμάζω τὸν ἀρματιλάτην ἡλίου βυθίζόμενον ἐντὸς τοῦ νυκτερινοῦ λίχνου του καὶ δίδοντα εἰς τὴν θάλασσαν, ἧτις ὡς πολύφερνος νύμφη ἀλάσσει ἐσθήτας, τὴν χλαμίδα τῆς δειλῆς.

Τὴν νύκτα περιπατῶν θαυμάζω τὸ ἀπειρον μεγαλεῖον τοῦ οὐρανοῦ καὶ διὰ τῆς πτωχῆς μου λύρας τοὺς ἀστέρας ἐκθειάζω καὶ μετὰ τοὺς φλοίσβους τῶν κυμάτων ἄδω τοὺς πρὸς τὴν ἀργυρᾶν σελήνην παιδινας.

Τὴν πρωϊάν ἐγειρομενος λάθρα ὅπως καὶ ὁ Φεῖθος ὅστις ὑπόπλους ἐκ τῶν ὄρεων χρυσῶναι τὴν πόλιν μας αἰσθάνομαι κατὰ ἀνέκφραστον καὶ περιπαθές.

Ἡ δὲ πρωϊνὴ αὔρα μύρια ἀνεκλάλητα μου-σουργήματα εἰς τὰ ὠτά μου ἐνορχηστρεῖ.

Ἄλλοφρων τότε ἐνθουσιάζομαι καὶ ὡς ἄλλη Πυθία παραληρῶ.

Σπεύδω μετὰ ὄλον ἐκεῖνο τὸ πάθος νὰ περιγράψω τὸ ὄλον νὰ συνδέσω τὰ θέληττρα τῆς ἀνατολῆς μετὰ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς δύσεως, τὴν ἀγριότητα τοῦ χειμῶνος μετὰ τὴν ὠραιότητα τῆς εὐδίας, τὸ ἰώδιον τῆς θαλάσσης μετὰ τὸν θυμὸν τῆς ξηρᾶς, τὸ μεγαλεῖον τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τὴν ἐξ ἀντανεκλάσεως ὠραιότητα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· σπεύδω ὅπως συνδέσω ὅλα ταῦτα καὶ ἐξυμνήτην Φύσιν Ἀλλὰ δυστυχῶς γράφων ἀφαιρῶ ἀπ' αὐτῆς.

Αἰσθάνομαι, ἀγαπῶ αὐτὴν καὶ ἐν τούτοις τὴν σφαγιάζω.

Ἀγαπῶ τὴν Φύσιν, ἀγαπῶ ἐξ ἴσου καὶ Σέ. Θέλεις νὰ ἀγαπῶ Σέ καὶ ν' ἀρνηθῶ ἐκείνην δὲν δύναμαι, σοῦ τὸ ἐξέθεσα ἀνωτέρω.

Ν' ἀρνηθῶ Σέ ὅπως σὺ μετὰ ἠρνήθης καὶ ν' ἀγαπῶ μόνον ἐκείνην· δὲν δύναμαι ἀπεθνήσκω. Μετ' οὐ πολὺ εἰς εἰνὴ θὰ μετὰ παραλάβῃ εἰς τὰς ἀγκάλας της· πιθανὸν νὰ μετὰ φέρῃ εἰς τοὺς κόλπους σου.

Τί ὠραῖον σάββατον, τὸ κῆμα!

Τί εὐρύτατος τάφος, ὁ βυθός!

Τι ύψιπετής πένθος ακολουθία, τὸ πλατάγισμα !

Χαῖρε

Ὁ ἀγαπῶν Σε.

Λάτρης τῆς Φύσεως.

Καὶ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ τρελλὸς νεανίσκος ἐσφράγησε αὐτήν· εἶτα λαβὼν τὸ μελανοδοχεῖον ἐξεσφενδόνισεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ παραθύρου μακρὰν τῆς εἰκίας του· ὁ δὲ ἦχος τοῦ θραυσθέντος ἦτο ὁ τελευταῖος ἀποχαιρετισμὸς πρὸς τὸν κάλαμόν του ὅστις μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς ἐθραύετο ἐπὶ τοῦ γραφείου ἐφ' οὗ μετὰ τοῦ μελανοδοχείου τσακίς συνειργάσθησαν.

Ὁ νέος λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἐξῆλθεν τῆς εἰκίας· μετ' ὀλίγον ἔρριψεν αὐτήν ἐντὸς παρατυχόντος γραμματοκιβωτίου καὶ ἐξηκολούθησε βαδίζων.

Ἀπεμακρύνθη τῆς πόλεως διευθυνόμενος εἰς ἀπομακρυσμένην παραλίαν.

Ἐν πτώμα ἐξεβράσθη μετ' ὀλίγας ἡμέρας μακρὰν τῆς πόλεως ἐκείνης εἰς μικρὸν ὄρυκτον.

Εἰς πατῆρ ἐθρῆνει τὴν ἀπώλειαν προσφιλοῦς υἱοῦ καὶ δυστυχῆς τις μνηστὴ ἐκλείετο ἐν μοναστηρίῳ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν τὴν ζωὴν τῆς εἰς τὸν Θεὸν δι' αὐτὴν ἀποστραφῆ τὴν Φύσιν τὴν ὁποιαν ἐκεῖνος ὄν ἠγάπα ἰλάτρευεν.

Ἐκλείσθη ἐκεῖ μὴ θέλουσα νὰ ἴδῃ οὔτε ἀνατολὴν οὔτε δύσιν ἡλίου, οὔτε τὸν οὐρανὸν οὔτε τὴν θάλασσαν· τὰ ἐμίσει, ἐμίσει τὴν Φύσιν !

Ἐβδελύσσετο τὴν ἀντραστρίαν τῆς τὴν Φύσιν !

Ἀπεστράφη τὸ ὄρατον καὶ τὴν Φύσιν καὶ παρεδόθη ψυχῇ τε καὶ σώματι πρὸς τὸν Θεόν.

Ἐλάτρευε τὸν Θεὸν καὶ ἐμίσει καὶ κατηράτο τὰ ἔργα του !... φεῦ !

Αἶνος.

«ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ ΑΡΠΕΣ»

ΠΑΡΑ ΘΙΝ' ΑΛΟΣ...

-(ο)-

Μονάχος πάλι κι' ἔρημος
Μὲ πίκρες στὴν καρδιά
Ὁ Ἥλιος γέρνει ἀντίκρου μου
Κι' ἔρχεται ἀχνὴ ἢ βραδυά !
Καὶ τ' ἀφρισμένα κύματα
Ποῦ σβί'νουν στ' ἀκρογιαλὴ
Κάποια μπαλλάντα ἀρχίζουνε
Νὰ λένε ἀγάλι-ἀγάλι.

«- Παιδιά εἶμαστε ὅλα ἐλεύθερα
Τῆς Θάλασσας καὶ τοῦ Βορριά
Κι' ἐρχόμαστε ὅλα νὰ σβύσωμεν
Ὁμάδι στὴ στεριά,
Κι' ἂν ἡ ζωὴ μας ἄχαρη
Μὲ μιᾶς περνάει καὶ σβύνει
Μὰ ὁ ἐνωμένος θάνατος
Παρηγοριά μᾶς δίνει !...»

«... Μὰ ἐσύ, ὦ φτωχὲ τραγουδιστή,
Πόσο σκληρὴ ἔχεις Μοῖρα !
Ὅτι εἶχες κι' ὅτι ἀγάπνοες
Τὸ πῆρε μιὰ πλημμύρα,,
Κι' ἀργοπεθαίνεις σάν πουλὶ
Στὴν ἐρημιὰ φαντάσου·
Ποῦ δὲ χτυπᾷ οὔτε μιὰ καρδιά
Στὸ πλάγι τῆς καρδιᾶς σου !...»
Θρασ. Ζωῖόπουλος.

ΣΟΦΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

— Ἡ βουλὴ εἶνε ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σιαντιᾶ κανεῖς τοὺς ξενοτέρους πρὸς τὸν τόπον ταξιδειώτας. Βαλτάκ.

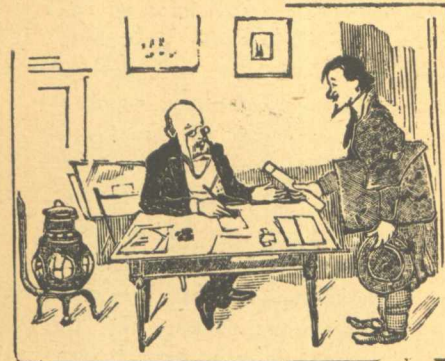
— Ὁ ζητῶν τὴν θύσαν τῆς ἐλευθερίας διδοὶ αὐτὴ ἐπιτρέπει κατὰ κρησιν εἶνε ὡς τὰ θέλλη νὰ ἐκριζώσῃ ἄμπελον διότι ὑπάρχουν ἐν τῷ κόσμῳ μέθνοσι. Ρουσῶ.

— Μπορεῖ κανεῖς εὐκολώτερον νὰ κρημνίσῃ μιαν δυναστείαν παρὰ μιαν κακὴν συνήθειαν. Μερζέ.

— Τὸ πᾶν τοτε εἰς τοὺς ἐρωτηνόμενους ἐμιάζει μὲ τὸ ποτὲ τῶν μεθῶων. Μερζέ.

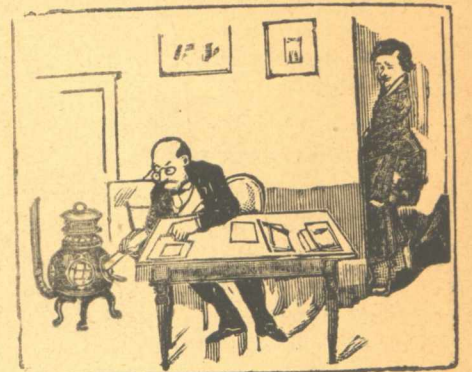
Γ Ε Λ Ω Τ Ε Σ
ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΠΟΙΗΤΟΥ

- 1 -

— Κύριε Διευθυντά, σὰς φέρω μερικὰ ποιήματα τὰ ὅποια νομίζω ὅτι εἶνε κατάλληλα διὰ τὸ περιοδικόν σας. Ὅα ἤμην εὐτυχῆς εἰάν τὰ ἐφημοσιεύατε.

- 2 -

— Πολὺ καλὰ κύριε θὰ τὰ ἐξετάσω. Ἴδού καὶ ἄλλος ἠλίθιος ὅστις νομίζει ὅτι εἶνε ποιητής !

- 3 -

— Ἴδού ἀκόμη καὶ μερικὰ ἄλλα τὰ ὅποια σὰς παρακαλῶ θέσατε μαζί μὲ τὰ πρῶτα.

- 4 -

— Μείνατε ἥσυχος θὰ τὰ θέσω πάραυτα. — ! ! ! !

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ

— « —

Τους πνευματιστάς και εν γενει τους ασχολουμένους περι τα του πνευματισμοῦ φαινόμενα ἀπασχολει το εξης πρωτοφανές δι' αυτούς συμβάν.

Οικογενεία τις είχε μῆνας ὀλοκλήρους να λάβη εἰδήσεις περὶ τοῦ μεγαλύτερου ἀδελφοῦ ὄντος μηχανικοῦ εἰς τι ὑπερωκεανειον ἀτμόπλοιον. Μίαν ἐσπέραν κατὰ τὸ δεῖπνον ἐνῶ συνεζήτητον περὶ αὐτοῦ αἴφνης ἀκούσας θύρῳθεν ἔξω. Σημειωτέον ὅτι ἡ οἰκία ἐκείτη ἐν τῇ ἀκτῇ. Ἡ μεγαλύτερα ἀδελφὴ ἀνοίγει τὸ παράθυρον και ἀκούει φωνὰς συγχρόνως δὲ βλέπει τέσσαρας ἀνθρώπους παλαίοντας εἰς τὰ κύματα και ἐπὶ τέλους ἐξεληθόντας ἐν τῇ ἀκτῇ. Κατὰ πρότασιν τῶν ἄλλων φέρει τὴν λάμπαν εἰς τὸ παράθυρον ὅπως δεῖξῃ εἰς αὐτούς ὅτι ὑπάρχει οἰκία ἐκεῖ διὰ να εὕρωσιν ἄνθρωπον ἀλλὰ μάτην, ἀναμένει οὕτως ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καθότι οἱ τέσσαρες οὗτοι ἄγνωστοί ἐγένοντο ἄφαντοι.

Τὴν ἐπομένην ἐσπέραν κατὰ τὸ δεῖπνον ὁ μικρότερος ἀδελφός βλέπει εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὀματιῶν ἄνθρωπον παλαίοντα εἰς τὰ κύματα και συγχρόνως κλαίοντα. Δὲν ἐπρόφρασε να διηγήθῃ εἰς τοὺς ἄλλους τί ἐβλεπε, ὅτε εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον ἀκούσας να γίνεται θύρῳθεν και συγχρόνως βλέπων να ἀνοίγεται τὸ παράθυρον και να ἐξέλθῃ δι' αὐτοῦ μέλαν φέρετρον.

Κατατρομαγμένοι οἱ δυστυχεῖς ἐγκαταλείπουν τὴν οἰκίαν και τὴν ἐπομένην μηχανάνουσι ὅτι ὁ ἀδελφός των ἀπέθανε πνιγείς.

Τὸ γεγονός εἶνε ἀναμφισβήτητον περιμένεται μόνον ἡ ἐξήγησις αὐτοῦ.

✠

μας ἐξεφούρνεσεν ὁ κόσμος τῶν περιέργων, ἡ Ἀμερικὴ. Αὐτὸς ὅμως δὲν εἶναι ὡς οἱ ἄλλοι καθότι ὡς λέγει ὅπως ὁ Χριστὸς συνεπλήρωσε τὸν Μωϋσῆ και τοὺς προφῆτας, οὕτω και αὐτὸς ἠλθεν ὅπως συμπληρώσῃ τὸν Χριστόν.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸν ἔστειλαν εἰς τὸ φρέσκο ὄ-

πως ἐκεῖ συμπληρώσῃ... τὰ ἑξά εἶτη εἰς τὰ ὀπιῶ κατεδικάσθη.

✠

Παρά διαφόροις λαοῖς διάφορος ἐπεκράτησεν ἡ χρῆσις τοῦ πενθίμου χρώματος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ περιβολῇ, ἀναλόγως τῆς φαντασίας ἐκάστου. Καὶ πρῶτοι οἱ Σῖναι πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ πένθους των διὰ τὴν ἀπώλειαν προσφιλοῦς ὑπάρχουσας, μεταχειρίζονται τὸ λευκὸν, διὰ τοῦ χρώματος τούτου συμβολίζουσι τὸν τόπον τῆς καθαρῆς αἰωνίας εἰρήνης, τὸν οὐρανὸν, ἐνθα ἐλπίζουσι ὅτι θ' ἀνέλθωσιν αἱ τῶν τεθνεώτων ψυχαί. Οἱ Αἰγύπτιοι εἶτα τὸ χρῶμα τῆς πενθίμου ἀμφιπέσεως των παραλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς μαραινόμενης και ὠχρίωτης ἐκ τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος, ὅποτε και τὰ ἄνθη και φύλλα μαραινόμενα πίπτουσι μετ' ἐλαφροῦ στεναγμοῦ εἰς τὴν γῆν κίτρινα ! Μεταχειρίζονται δηλ. τὸ κίτρινον διότι παραβάλλουσι τὴν παρερχομένην ζωὴν πρὸς τὴν ἐκπνέουσαν φύσιν !

Ἐπίσης φιλοσοφικὴ εἶνε ἡ σκέψις τῶν ἐν Αἰθιοπία ἤτις ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐξελέξατο ὡς χρῶμα πένθους τὸ ὑπομέλαν τὸ παρομοιάζον τῇ γῇ, ἐξ ἧς ὁ θνητὸς ἐπλάσθη πρὸς ἣν και ἐπανέρχεται.

Φανταστικῶς ὑπέροχον εἶνε τὸ πενθίμον χρῶμα τῶν ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς Τουρκίας πενθόντων οἷτινες μεταχειρίζονται τὸ κυανοῦν διότι εἰς τὸν ἀζυρίον οὐρανὸν φαντάζονται ὅτι οἱ νεκροὶ αὐτῶν κατασκηνοῦσι

Και εἰς πλείστα δὲ ἄλλα μέρη τὸ πορφυροῦν ἢ ἰόχρου πρὸς ἐνδείξιν πένθους λαμβάνουσι.

Οἱ χριστιανοὶ δὲ τέλος τὴν λύπην τὴν ἐκ τοῦ θανάτου προσγιγνομένην διὰ τοῦ μέλανος συμβολίζουσι. Μεταχειρίζονται ἐν γενει το μέλαν, δι' οὗ παριστάνουσι τὸ σκοτεινὸν και ἀπαίσιον τοῦ θανάτου ὡσεὶ ὁ θάνατος να μὴ εἶνε ζωὴ, ὡσεὶ ὁ θνήσκων να μὴ μεταβαίνει εἰς ἀπειρωσ φαινοτέραν και ὑψηλοτέραν ζωὴν !

Η ΣΑΒΙΝΗ
Louis Tronche

Κεφάλαιον Α'.

Ἡ Δις Λεονία Σωβάξ, ἐξοχος καλλιτέχνης τοῦ θεάτρου τῶν Κωμωδιῶν ἐώρταζε τὴν ἐπίτευξιν τῆς γεννήσεώς της, πολυπληθεῖς δὲ σύντροφοι, οἰκεῖοί της και κατρευντοί της εἶχον συνελθῆ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην διὰ να χαίρειται τὴν θεάν τοῦ θεάτρου ἣτις μόλις συνεπλήρου τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας της.

Ἄσμα, μουσικὴ, χορός, κωμικαὶ παρεμβολαὶ και τὰ τοιαῦτα διαμειβόντο ἐναλλάξ ἐφ' ὅσον δὲ ἐκυκλοφόρου ἀφθόνως τὰ ἀβάγια τοῦ πούτου τοῦ εἴνου τῆς Ἰσπανίας και τὰ *petits souis* φοβεροὺς διεξήγετο ἀλλοπαλαγμοσ. Εὐχάριστον ἦτο να βλέπῃ τις τὴν βρασιλεύουσαν ἐκείνην εὐθυμίαν ἐν μέσῳ τῆς συρρευσάσης νεότητος.

Ἡ βασίλισσα τῆς συναναστρόφῆς, καστανόχροσ, με ρίνα ροζέλανθῆς, με ὀφθαλμοὺς σφιστοῦσ ὡς ἀμυγδαλα, μετὰ στόματος φιλογέλωτος κεκοσμημένη οἱ ὠραιστάτων ὀδόντων, ἐνεφανίζετο ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθοδεσμῶν τὰς ὁποίας τῇ εἶχον ἀποστείλῃ κατὰ τὴν ἡμέραν, παρουσιάζε δὲ εἰς τὰς φίλας της μετὰ παιδιάριῶδους χαρὰς, τὰς ἀκαμαντοθήκας με τὰ διάφορα κοσμήματα τὰ ὁποία πολλοὶ τῶν παρευρισκομένων συνώδουσαν μετὰ τῶν ἀνθοδεσμῶν.

Ἄφνης ἐν ᾗ ὠμίλου ἀνθρώποσ τις εὐπρόσωπος, εὐγενῶν τρόπων, στηρίζων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἑρσισινώτου τοῦ λίκνου ἐντὸσ τοῦ ὁποῖου ἐκάθητο ἡ Θεὰ διετύπου γλυκὴν δισταγμόν.

— Καὶ πότε θά με παρουσιάσετε εἰς τὸν ἐξἄδελφόν σας, ἐπιστρέφει ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ἀγαπητέ μου Φερδινάνδε ; ἔλεγεν ὁ ἀστῆρ τῶν Κωμωδιῶν εἰς τὸν νέον τοῦτον.

— Ταύτην τὴν ἐσπέραν θελιτικῇ θεῶ, ὑπάγει να ζητήσῃ τὴν Καν Βαλμόν, τὴν μητέρα του εἰς τὴν οἰκίαν μας τῶν γηραιῶν φίλων της, ὅπου αὐτῇ ὑπάγει και γευματίζει ἐκάστην Τετάρτην ἀφροῦ δὲ τὴν δὴγηγῆσ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του, θά ἐλθῃ ἐδῶ.

— Καὶ τί κάμνει ὁ ἐξἄδελφός σας, ὅστις ἐπιστρέφει ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, Κε Φερδινάνδε ; ἠρώτησαν συγχρόνως ὀσο ἢ τρεῖς φωναὶ γυναικαίαι.

— Λιγ' ἀπ' ὄλα, δηλ. ζωγραφικὴν, μου-

σικὴν, ἀκόμη και ἰατρικὴν. Διασκεδάζει με ὄλα, εἶνε ἐραστὴσ αὐτῶν μόνον ἀλλὰ τέλος δι' αὐτῶν διασκεδάζει. Ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶνε ἡμικαλλιτέχνης, ἡμίσοφοσ, ἀλλὰ πρὸ παντὸσ τέλειοσ gentleman, ἄνθρωποσ τοῦ κόσμου.

— Εἰ.ε νομμενόμενος ;

— Ὅχι.

— Πλούσιος ;

— Πλέον τοῦ δέντουσ, κατέχων τρεῖσ ἢ τέσσαρας μεγάλας ἰδιοκτησίας ἐν Ἀντίλλαισ και οἰκοδομῶν ἐν τῇ λεωφόρῳ Βιλλιέρ ξενοδοχεῖον.

— Συστήσατέ μου λοιπὸν ταχέως !

Ἄλλὰ ἄνευ ἀπαιτήσεωσ εἰς τὴν ὀλίγον ἐνεδιαφέρουσαν ταύτην πρόκλησιν, ὁ νέος κλίων ἐπὶ τοῦ ὄμου τῆς Λεονίας Σωβάξ ἐρωτῆσ αὐτὴν χαμηλοφώνως.

— Καὶ ἡ Σαβίνη, γιωρίζετε ἀν θά ἐλθῃ ;

— Δὲν ἔλειψε ποτὲ να μοὶ φέρῃ ἀνθοδεσμὸν κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεώς μου ἀπαντῆ ἡ Λεονία και θά κατεπληροσῶμην ἐὰν ἐλησμήναι σήμερον ἐλπίζετε λοιπὸν !

— Ὁ Θεὸσ να σὰς εἰσακούσῃ εἶπεν ὁ νέος δι' εὐχάμπτου φωνῆς, ἐὰν ἐγνωρίζετε πόσον τὴν ἀγαπῶ !...

Ὁ Φερδινάνδοσ Λεσπινάθ τὸν ὁποῖον ὁ θάνατοσ τῶν γενέων του κατέστησε πριῶρωσ πλούσιον, εὐτυχῇ, εἶνε εἰς ἐκ τῶν νέων ἐκεῖνων οἷτινες διασκεδάζουσι διατρέχοντες τὸν κόσμον. Ἐγένετο οἰκεῖοσ τῆς Λεονίας Σωβάξ ἄτε συναντόντοσ ἐν τῇ οἰκίᾳ της νέαν κόρην θαμβωτικῆς ὠραιότητοσ ὀνόματι Σαβίνην και τῆς ὁποίας περιπαθῶσ ἠρωτεύθη.

Ἡ Σαβίνη εἶνε ἡ παιδικὴ φίλῃ τῆς Λεονίας. Νεωτέρη κατὰ ἐν ἔτος τῆς Σαβίνης ἡ Λεονία ἐγεννήθη ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ μετ' ἐκείνης. Ἐπαίζον και ἐμεγάλωσαν μαζί, ἐπειδὴ δὲ ὁ πατῆρ τῆς Λεονίας ἦπο μικρὸσ μουσικὸσ τοῦ κωμικοῦ Μελλοδράματος και προώριζε τὴν θυγατέρα του διὰ τὸ Conservatoire, ἡ μήτηρ τῆς Σαβίνης ὑπῆρξεν ἡ πρώτη διδάσκαλοσ τῆς νεοφύτου ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ ἄδειν και τῆς μουσικῆς.

Ἐντεῦθεν στενὴ σχέσις μεταξύ Σαβίνης και καλλιτέχνοσ τὴν ὁποῖαν ὁ χρόνοσ ἐπαγίωσσε καιτεῖ αὐται δὲν ἔδωλεπον ἀλλήλασ εἰμὴ κατὰ σπάνια χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ θανάτου

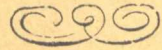
της μητρος της Σαβίνης.
Της Σαβίνης ταύτης, η ιστορία εινε σκληρη και κατανηατικη ω; και της Λουίζης Γερως της μητρος της.

Η Γερως αυτη απεπλανηθη εικοσαετιας υφ' ενος νεου επαρχιωτου σπουδαζεντος εν Παρισίοις την Ιατρικην, και οστις εις το διαστημα των σπουδων του εξειρτισε μισον να μηχανη ζωγραφικην συγχάζων εις τα εργαστηρια των περιηρισμένων καλλιτεχνων.

Ημεραν τινα εργατελειψε τους Παρισίους χωρις να ειδοποιηση την Λουίζην ητις ουδέποτε εβραθε τι εγεινε.

Η εργατάλειψις αυτη μικρου δειν να φωνυση την πτωχην κόρην, διότι ελάτρευε τον διαφθέρη της, οστις υπηρξεν ο πρώτος της ερω; Το λογικόν της παρερέθη, μεινασα επί πολυ ασθενη; και όταν τέλος ανέλαβε συναισθησιν του εκουτου της και επανηλθεν εν τη υγεία μετά τρώμου παρετήρησεν ότι θα εγεινετο εντός ολίγου μήτηρ.

(Επεται συνέχεια)

ΣΦΙΓΕ ΚΑΙ ΟΙΔΗΠΟΔΕΣ

Προτεινόμενα.

Αίνιγμα

Όπως ειμι αν μ' άφισης σε υπηρετώ εις όλz ένα γράμμα αν μ' αλλάξης θα με εύρης εις τα ζωz.

Γρίφος

Κρα

Ο

Ερώτησις

Τι δέν εινε παχύτερον δαχτύλου και έν τούτοις πληροί όλόκληρον δωμάτιον ;

Βραβεία διά τας όρθας λύσεις προσφέρονται δυ; α' οι Αθλιοι του Β. Ούγκω και β' 100 καλλιτεχνικά επισκεπτήρια τα βραβεία θα δοθωσιν δια κλήρου εις δυ; λύτας εξ εκείνων είντινες ήθελεν λύση επιτυχώς και τα τρία προτεινόμενα.

ΜΙΚΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Λαζείον.

Παρακαλούνται οι έχοντες τους αριθμούς 40 και 339 σημειουμένους επί των μικρομηνημάτων των όπως παρουσιάσωσι τα μικρομηνημάτα των ταυτα τη Διευθυνσει.

Ο αριθμός 40 θα λαβω ω; βραβείον έν ώραιον ή κερδοεικτην του 1903.

Ο αριθμο; 339 τα διηγήματα α' Από την καταστροφή.

Είς το 30ον φύλλον γενήσεται έτερα έκθυθουσι καθ' ην θα κερδίσουν δυ; αριθμοί εκαστος δέ κάτοχο; των κερδισάντων αριθμών θα λάβη το αντίτιμον των μικρομηνημάτων (τελ. εκδόσεω;) τα όποια ήθελεν παρουσιάση τη Διευθυνσει ω; πεμφθεντα; έν' ανταλλαγή; αυτώ.

Ήγεμών η Ήγεμονίς

Νέαν καινοτομίαν παρουσιάζει ή «Φυλλίς» επί των μικρομηνημάτων προς περισσοτέραν των συνδρομητών της τέρψιν και ένσυχλητην. Βλέπουσα δήλον ότι την πληθώραν των ψευδωνύμων τα όποια αποτελούν ένα μικρόν λάον άνευ κεφαλής, άνευ στέμματος, προτεινει εις τον λάον αυτών των ψευδωνύμων όπως εκλέξη ήγεμόνα ή ήγεμονίδα κατά τον εξής τρόπον.

Πά; και πάσα ανταλλάσσουσα μικρομηνημάτα δύνανται να θέση υποψηριότητα δια το στέμμα τουτο, αι αίτήσε; δια την υποψηριότητα ταύτην γίνονται δεκται μέχρι; της 25ης Δεκεμβρίου δέον δέ να συνοδεύονται υπό δραγματι; και μισθ; . Είς το φύλλον της 1ης Ίανουαρίου δημοσιευθήσεται οι υποψήφιοι από της 1ης Ίανουαρίου δέ μέχρι; της 10ης Ίανουαρίου τα μικρομηνημάτα θα φέρωσι συνημμένον ψηφοδέλιον εις ό πάντες οι αγοράζοντες το μικρομήνημα θα ψηφίζουν (οι έν ταί; επαρχίαι; και τω έξωτερικω δύνανται να γράψουν εις άπλουν χάρτην.) Είς το φύλλον δέ της 15ης Ίανουαρίου γενομένης εξαλέγσεως των ψηφοδελτίων θ' αναγορευθή κατά σχετικην πλειονοψηριαν ή ήγεμονίς ή ό ήγεμών όστις θα έχη το αξίωμα τουτο επί δυ; μήνας και τα εξής δικαιώματα.

1ον Πλήρ του ψευδωνύμου Ήγεμών η ήγεμονίς των ψευδωνύμων δύναται να έχη και έτερα τρία κατ' άρεσκειαν.

2ον Κατα δεκαπενθήμερον θα λαμβάνη 3 μικρομηνημάτα δωρεάν.

3ον Έχει το δικαίωμα κατα δεκαπενθήμερον

να επιτρέψη αλλαγήν ψευδωνύμου άνευ καταβολής των 50 λεπτων εις τρία άτομα τα όποια ήθελε ζητήση τουτο παρ' αυτου δια μικρομηνημάτος.

4ον Δύναται να προτείνη εις ψηφοφορίαν διάφορα σχέδια και καινοτομίας άφορώσας τα μικρομηνημάτα.

5ον Δύναται να παρίσταται κατά την εξέλεξιν της Σφιγγίς και των Οιδιπόδων και να βραβεύη όποιον θέλει.

6ον Δύναται να δημοσιεύη έν τη στήλη των Διαφόρων άκαξ του μηνός διάφορον 5 στίχων δωρεάν.

7ον Έχει το δικαίωμα των προσκλήσεων κατά εορτάς χρροσεπερίδας κτλ. τα όποια προσεχώς θα διοργανώση ή «Φυλλίς».

8ον Άμα τη άναρρήσει του εκλέγει ένα επίτιμον άκόλοισον, οστις έχει τα εξής δικαιώματα.

1ον Δύναται να έχη δύο ψευδώνυμα και 2ον δύναται να αντικαταστήση τον ήγεμόνα ή ή γεμονίδα όσάκις ήθελε διαταχθή.

Λοιπόν έτοιμασθείτε όλοι και όλες να εκλέξητε τον ήγεμόνα σας ή την ήγεμονίδα σας.

Επιθυμούν ν' ανταλλάξουν ή Π. Βιλελμίνη με τον Μ. Σουδοκισμόν, Σιλβατόρον, Κακοτέγην, και Ν. Άκροπόλεως ή Μ. Μάγον με το Α. Πλάσμα, Άλάμπραν, Τιτίκην, Φυλλίδα, Δ. όχηθη, Νουμφριαν, Μαρκέλλαν, Ο.ι. υπό πέτρον καλλονήν, και Φιλ. Κρησσιν ή Κοιτίσικερ με την Μαρκέλλα (διά 5 τευχών) Η. Βεβελμίνην, έν. υ. π. καλλονήν, και Άιοντιζιάτα. το Μενεξεδέσιον μπουκετάκι με τον Άνδρ. Λεκουβρέρ, Α. Χ. Τσάγ, Φριζον και Σιλβατόρον ή Νουμφη του Βορρά με τον Κραιτίσικερ, Ν. Βοναπάρτην, Ερμην, Μαρκέλλαν, Φριζον και Θ. του έρωτος ή Β. της λήθης με τον Μαρ. άστέρα και Μ. Μάγον. Ο Ζεύς με την Ίδαία, Ποσειδώνη, Άπολ. παράδειστον, Φιλήμονη, Αφροδίτην, Άπ. ευτυχίαν, Εύρ. ευτυχίαν, Πτερ. Φαντασίαν, Πύργον του άετου, Κρητ. ούρανόν, Άλω, Νερ. του γαλου, Φυλλίδα και Άλάμπραν ή Πτερ. φαντασία με την Ύπατ. Ιέρειαν, Δία, Έλ. νουαρχίδα, Π. Βιλελμίνη, Ίδαίαν και Φιλ. Κρητά ή Άπ. παράδεισος με την Ύπατ. Ιέρειαν, Η. Βιλελμίνην Έλ. νουαρχίδα, Τιτίκην, Θ. του έρωτος, Μαρκέλλαν, Δία, Εύρ. ευτυχίαν, και Ίδαίαν ή Ποσειδών με την Π. Βιλελμίνην, Δία, Φιλ. Κρητά, Γ. όρμον, Μαρκέλλη, Πτερ. φαντασία και Ίδαία ή Φιλήμων με την Μαρκέλλα, Φιλ. Κρησσιν, Τιτίκη, Άλω, Παπχρούαν, Δία, Αφροδίτην Εύρ. ευτυχίαν και Ίδαίαν ή Εύρ. ευτυχίαν,

με την Ν. του Γιαλου, Μαρκέλλαν, Φιλ. Κρησσιν, Δία, Ύπατ. Ιέρειαν, Άλω, Άπολ. παράδειστον, Πύργον, του άετου, Ίδαίαν, Αφροδίτην και Άνδ. νεάνιδα ή Άλω; με την Ύπατ. Ιέρειαν, Φυλλίδα, Φιλ. Κρησσιν και Ίδαίαν ή Μαρκέλλα με τον Κραιτίσικερ, Έφημ. έρωτα, Μαρκέλλαν και Η. Βιλελμίνην ή Όσιερ. υπό Π. καλλονή με τον Γαλ. όρμον ή Νουμφριαν με τον Κραιτίσικερ, Άγ. αποπεριτήν, Θ. του έρωτος, Μ. Μάγον, υπηρ. μιθ; όνειροπολήσεως και Έγώ ή Παρήγορος άκτις με τον Ν. Βοναπάρτην (δι' όσων τευχών επιθυμαί) Νερ. του Γιαλου, Πτερ. Φαντασίαν, Μ. μάγον, Άπολ. Ευτυχίαν, Δία, Άιον και Ν. της άκροπόλεως.

Παρακαλούνται πάντες οι άφείλοντες μικρομηνημάτα όπως αποστείλωσιν αυτα άλλως ά; τα επιστρέψωσι νομίζομεν ότι ή καθυστέρησις μικρομηνημάτων δέν συνίδει με τα ευγενή αισθήματα των συνδρομητών της «Φυλλίδος».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΦΥΛΛΙΔΟΣ

Ε. Κρησσιν, ένταυθα. Έληφθησιν εύχριστούμεν.—Δ. Πολυχρονόπουλον Ένταυθα. Γράμμα σας έλήφθη εύχαριστούμεν—Ροκκιβόλ Ένταυθα. Άπεστειλάμεν επιστολήν, ελάθαι; —Lisalaigle Ένταυθα. Η προθυμία σας και ευγενεία σας μιθ; καθυποχρωίει άπέναντί σας.—Μαρκέλλαν Ένταυθα. Ησόν —ε πεθύμου να σου γράψω έκτενε; στερον αλλά βλέπει; ό γώρος μου ευποδίζει ουχ ήττον δι' ολίγω σοι διακρανώ και δημοσία τα άπειρα εύχαριστήριά μου και την άμερίστον προς σε αγάπην

μου διά το άληθές ύπερ έμου υπεριμάχημα και τα ευγενή σου αισθήματα τα; μεταφράται; και το ποιήμα εδιάβασα και μου ήρεσαν, μην άμφιβάλης ότι θα τα δημοσιεύσω εις πρώτην ευκαιρίαν—Δαφιστερή έρχθη Ένταυθα. Είθε τόσον ευγενής όπτε πάτα εκ μέρους σας αίτησι; και παράκλησι; καθίσταται προσταγή. Αιτηθέντα άπεστάλησαν—Σερώντα Πειραιά. Φύλλο; άπεστάλη προς πάντας τους ύφ' ύμων έγγραφέντας ό ζήλος σας προς πρόδον της «Φυλλίδος» αποδεικνύει μιθ; θιασώτην της φιλολογίαι; συγχαρομεν εύχαριστούντες άπειρώ;—Ι. Ζάννον Ένταυθα. Προσσεχώς—Ζ. Celende Com Drincea Mechedinti. Δια τον κ. Γ. Ασιτίππιν εφροντίσαμεν τα δέοντα. Είμεθα πρόθυμοι εις ότι δήποτε ήθέλατε νομίση ότι δυνάμεθα να σας υπηρετήσωμεν συνδρομήν σας δύνασθε ν' αποστείλητε και εις άλλην. χρηρονόμισια—Β. Ανούσσην Βίλον, Ευχαριστούμεν άπειρώ;—Έλλ. σημαίαν. Ένταυθα. Συνδρομητά; και συνδρομητρια; ένέγραψα αλλά ή κατ' άλλον συνδρομή έπαυσεν ουχ ήττον δύνανται να πληρώσων τρικηκίαν ή ν' αποστέλωσι το

ἀντίτιμον ἐκάστου φύλλου εἰς γραμματόσημον· σὰς εὐχαριστῶ πολὺ· βλέπω δὲ ὅτι καὶ σὺ εἶσαι μίᾳ ἀπὸ τὰς κυλάς μου φίλας τὰς ὑποίας ἐγὼ ἐκτιμῶ καὶ ἀγαπῶ τόσο πολὺ—Ἀγγελον Λουξην Ἀργυστόλιον. Εὐχαριστοῦμεν ἀπέριως διὰ τοὺς συνδρομητάς φύλλα ἤρχισαμεν ἀποστέλλοντας—Β. τῆς Λήθης. Ὡς παρατηρεῖτε τὸ γραμματάκι σας ἔλαθα καὶ ἔκμαχ ὅτι τοῦ γράφει· ἐλπίζω ὅτι αἱ ὑποσχέσεις σας θὰ ὑπερβῶν τὰς προσδοκίας μου· σὲ εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων· σὲ συγχάριζω πρὸς τοῦτοις διὰ τὰ μικρομνημῆμά σου, ὅλα εἶνε μὲ τόσο γούστο καὶ χάρι γραμμένα τοῦ μὲ ἔχον ἐνθουσιασμένη.—Μπριμπιλωμάταιν Ἐνταῦθα. Ἐδίδασκα τὸ ὄρατό σου γραμματάκι καὶ δὲν δόνασαι νὰ φαντασθῆς τὴν χαρὰ τοῦ αἰσθάνομαι ὅταν λαβῶναι τοιαῦτα γράμματα μὲ τόσην ἀγάπην καὶ μὲ τόσην προθυμίαν γιὰ νὰ μὲ ὑποστηρίξουν. Σε εὐχαριστῶ πολὺ ἀγαπητῇ μου φίλῃ καὶ εἶμιτι πόθος εἰς ὅτι μὲ διατάξῃς—S. Anton'n Freising Bayern. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμε—Σ. Μποργάνον Λαύριον. Ἡ ἐν Λαυρίῳ εὐρεία διάδοσις τῆς «Φυλλίδος» ἐρείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς ὑμᾶς. Τὰς εὐχαριστίας μας ἐπιφυλασσόμεθα νὰ διατρανώσωμεν εὐπράκτως.—Περ. Λύραν καὶ Ἐφημερίς Ἀργυστόλιου, Εὐχαριστοῦμεν.—Ν. Γ. Μπαμπιῶτην Μεσολόγγιον. Ἐλήφθησαν, φύλλα ἐστάλησαν, εὐχαριστοῦμεν. ἐπίσης καὶ τὰ ἐπὶ ἐπιστροφῆς πάντοτε.—Ἀρειμάνιον Ἐνταῦθα. Ἐν ταῖς γραφεῖσις εὐρίσκονται μικρομνημῆματα δι' ὑμᾶς.—Ἐφημερίς «Αἰγιῶν» Νάξον. Εὐχαριστοῦμεν ἀπέριως διὰ τὰς ἐν τῷ φύλλῳ ἐνθέρμους ὑπὲρ τῆς «Φυλλίδος» δημοσιεύσεις—Ὁρ. Καστανήν. Ἐνταῦθα. Φύλλα ἀποστέλλομεν ταχτικῶς ἀποροῦμεν πῶς δὲν λαμβάνετε.—Ν. Γκινοπούλον Κόρινθον. Ἀσμένως δεχόμεθα τὴν συνεργασίαν σας θεωροῦντες τοῦτο τιμὴν μ' εἰς ἡ μόνη παράκλησις ἣν ἔχομεν ν' ἀπευθύνωμεν εἶνε ὅπως φροντίσητε κατὰ τὸ ἐνὸν πρὸς διάδοσιν τοῦ φύλλου ἐν Κόρινθῳ. Εὐχαριστοῦμεν.—Παρηγόρον ἀκτίδα τοῦ λοιποῦ θὰ λαμβάνητε αὐτὰ ἀπ' εὐθείας ἐνομιζομεν τι ὑμεῖς ἠθέλατε ὅπως τὰ λαμβάνητε διὰ μέσου ἄλλου. Ἡ δημοσίευσίς περὶ γαλλικῆς γλώσσης δὲν ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ οὐδὲως ἀφεῖρα ὑμῶν πα:ole.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἄρχεται ἐκδιδόμενον νέον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐσπέρος» ἢ «Φυλλίς» τῷ εὐχεται καλὴν πόροδον.

— Λήξαντος τοῦ α' ἔτους τῆς «Φυλλίδος» ἔμειναν μερικὰ σῶματα τοῦ α' ἔτους τὰ ὅποια πωλοῦνται ἀντὶ δρ. 3 εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐστίας. Φύλλα παρόντος ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας, εἰς τὴν ὁδὸν Σολωμοῦ 17 καὶ εἰς τὸ κίσκεν Ὀμονοίας.

— Τὰ γραφεῖα μας ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 139, (οἰκία Χαρίτου μεσῶν πάτωμα).

— Ὅσοι θέλετε νὰ καπνίζετε τὸν καλλίτερον καπνὸ ἐπισκεφθῆτε τὸ καπνοπωλεῖον τοῦ Ν. Τσαγκάρη ὁδὸς Κολκοτρώνη 23. Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ.

— Ἐξεδόθη τὸ προαγγελθὲν Ἀθηναϊκὸν ἡμερολόγιον, ὅσοι δὲν ἐνεγράφητε σπεύτατε ν' ἀγοράσητε αὐτὸ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας ἀντὶ λεπτῶν 50!

— Τὸν φίλτατόν μου Ὁρφέα ἀριστεύσαντα κατὰ τὰς γενικὰς ἐξετάσεις συγχάριζω ἀπὸ καρδίας.

Φ ρ ῖ ξ ο ς

Τὸ γνωστὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατὰσθημα γραμματοσήμων κ.

Δ. Τ Σ Ο Λ Α Κ Ο Υ

μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 162

ἐναντι ταχυδρομείου καὶ ἐξακολουθεῖ ν' ἀγοράζη γραμματόσημα, εἰς τὰς καλλιτέρας τιμὰς.

162 Ὁδὸς Αἰόλου 162

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ

ἐναντι Ἀγίας Εἰρήνης

—ο—

Δωμάτια καθαρὰ, εὐήλια καὶ περιποιημένα εἰς τὰ μίνα συστατικά τοῦ πρέπει νὰ παρακινήσουν τὸν κάθε ταξειδιώτην καὶ φριτητῆν νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ.

Εἰς τὰ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

Ἐκτυποῦνται

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

πρὸς Δραχ. 2 τὰ 100 καὶ 1,25 τὰ 50.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑ·Ι·ΔΟΣ

13 — Ὁδὸς Περικλέους — 13

—ο—

Εἰς τὸ ἀνωτέρω τυπογραφεῖον ὑπάρχουν ὅλα τὰ εἶδη τῶν στοιχείων καὶ κοσμημάτων ἐκτελεῖται δὲ πᾶσα ἐργασία μετὰ ταχύτητος, καλλιτεχνίας καὶ πρὸ παντός εὐθυνίας.